

גיליון מס' 267 פרשת תרומה
תשע"ח שנה שישית

גיליון זה יז"ל לע"נ

ר' חיים ישראל ב"ר משה יהודה זצ"ל

נייראטה נלב"ע ב' אדר ב' תשל"ג

תנצב"ה

דברי שי"ח

ממרן שר התורה הגר"ה קניבסקי שליט"א

הרהורי לב לשנה השישית

שבוע זה - פרשת תרומה, פותח את השנה השישית של הגליון השבועי 'דברי שי"ח'.

שבוע רודף שבוע, חודש מצטרף לשנה, והנה אנו כבר ברוך השם מסיימים חמש שנים עמוסות ורצופות בהם מידי שבוע בשבוע יוצא לאור עולם הגיליון המופלא אותו הנכם קוראים כעת, חיכו ממותקים וכולו מחמדים, מנפלאות תורתו והגיגי דברי קדשו של רבינו הגדול מרן שר התורה שליט"א.

עומדים אנו בפתחה של השנה השישית להוצאת הגיליון, לא בדרך הטבע מתרחש הדבר הזה, אלא בסייעתא דשמיא עצומה ואיתערותא דלעילא, זכותו של רבינו שר התורה שליט"א מחד וזיכוי הרבים מאידך הם הם שעומדים לנו כל העת, והדברים מורגשים בחוש, ואין לך שבוע שאין ברכתו מרובה מחבירו.

להרעיש עולם ומלואו..

אודה ולא אבוש, הסיפוק מעבודת הקודש הזו הינו עצום, התגובות הנרגשות שחוצות מגורים ועדות, ובכלל מגיעות מכל רחבי תבל כפשוטו ממש, פעמים שנדמה כי מצודתו של הגיליון פרושה בחו"ל אף יותר מבארץ, ישנם מספר גבאי קהילות ברחבי העולם המדפיסים אותו מידי שבוע לבני עדתם, ישנם רכזים מקומיים המפיצים אותו בדרכם שלהם וכמובן תפוצת המיילים שמגיעה לרבות בארצות הגולה, כבארץ הקודש, תגובות אלה מעידות כאלף עדים על ההצלחה הרבה וגודל מעלת הגיליון.

בצל כנפיך יחסיון, ושגיאות מי יבין.

זכה דורנו ורבינו הגדול בתוכו, רוח אפינו במובן הפשטני ביותר של המילה, מאות אלפים בעולם כולו חרדים למוצא פי קדשו, ותורה מחזרת אחר אכסניה שלה, הצימאון העצום לכל בדל של דבר קודש מרבינו ואפילו שיחת חולין של תלמידי חכמים, אינה קיימת בנמצא, לאור פסיקותיו יהלכו ההמון ולקול הוראותיו יחרדו.

ומשכך אין לתאר עד מה גודל האחריות שנטלנו על עצמינו בהיותנו אחד השופרות המביאים באורח קבוע משביבי האור המתנוצצים ברחוב רשב"ם ומבהיקים עד שמי רום, כך גם הזהירות הרבה מאחר ואין בודקים מן המזבח ולמעלה, ע"כ רואים אנו צורך להבהיר ברורות, המערכת משתדלת ומתאמצת ככל יכולתה לאמת ולברר היטיב הדק בשבע נפות מקחו של צדיק אולם לא ימלט כי שגגה נופלת בחלקינו שהרי מלאכים איננו, והדברים פשוטים שאין לתלותם חלילה בצדיק אלא עמנו תלין משוגתנו.

הנטפל לעושי מצווה, מעלה עליו הכתוב..

מעת לעת נתקל אני בבני עליה יקרים, אנשי עמל, או סתם דרי עולמינו, אשר אומרים לי בהתרגשות, אתה חייב לשמוע סיפור נפלא שהיה לי עם רבינו שליט"א, חלקם משיחים על פסקי הלכה נפלאים או תשובות הגנוזות אצלם מרבינו, וכאן אני פונה בקריאה של חיבה לקהל הקוראים החשוב, אנא, בואו וטלו חלק בזיכוי הרבים העצום הזה, שתפו את המערכת בחומרים הנמצאים תחת ידכם, מכתבים, תשובות, מעשיות והנהגות, כל חומר ייבדק ויפורסם בהתאמה הנצרכת, וזכות הרבים תעמוד לכם.

להגדיל תורה ולהאדירה

כפי אשר עיני הקוראים תחזינה מישיירים, הגיליון בהתפתחות והתעצמות כל העת, כאשר מאמץ רב ורוב תבונות מושקעים במדורים חדשים, ושאר דברים נפלאים, כפי שכבר כתבנו, מינא ומינכם יתקלס עילאה ואין הדבר תלוי אלא בציבור הנאמן, וכפי מתת ידו הרוחנית, אנו מצדינו שוקדים ללא הרף לחדש ולהעצים את הגיליון ותוכנו ועוד חזון למועד.

'כל נדיב לב יביאה את תרומת ה'..'

דבר בעתו מה טוב, ואם כבר שותפות בזיכוי הרבים אדיר, עוד אוסיף ולא אכחד, ההוצאות רבות למעלה ראש, בד"כ איננו עוסקים בזה, אך סיום שנה הוא התארגנות להתחלה, ובכדי שנוכל הלאה להפיץ את מעינות הנצח להרוות גרונותיהם של תלמידי חכמים, זקוקים אנו למעוץ מצווה, כל תרומה ואפילו זעירה תתקבל בברכה והנצחת זמיות התורמים תירשם ותיקבע לנצח נצחים, ושכרם הרבה מאד.

נר ה' נשמת אדם

נחנק הגרון ורועדות הידים, כאשר נאלצים אנו לחתום את השנה הזו בלב שותת דם בהילקחו מעלינו של מרן רשכבה"ג ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל, אשר כפי שכבר נכתב בזמנו, זכינו להתקבל אצלו משך השנים בהגישנו לפניו את הגליון, אם כגליון נפרד ואם בתוך 'הקובץ גיליונות' אותו קילס מאד, ועתה בזכרנו כל זאת תדמע עינינו, אהה כי יתומים היינו יחד עם כל בית ישראל ולוואי שיהא מרן עלינו למליץ יושר יחד עם כל בית ישראל.

עיני אשא אל ההרים

ובצאתי מן הקודש, תפילה אנו נושאים קמי קודשא בריך הוא, שיזכנו עוד רבות בשנים לדלות ולהשקות מתורתו המפכה של רבינו לעדרים ולהגשיה על שולחן מלכים מאן מלכי רבנו, ונזכה ליהנות מזיו אורו ומנועם צוף תורתו עד יבוא ינון, אז נזכה לילך קמי משיח צדקנו ומלכינו בראשינו, אכ"ר.

יצחק גולדשטון

חודש טוב שמח ומבורך

בברכת שבת שלום

מגזר אפתיגכות לקבאן ארגא תחיות פלשנ פלשית אפוזכאות פגליון

פר"ר יצחק שליט"א מכבד פרכים,

קאפס אכל ברכות ואיחואים עז כק לעכיתם אפיות שפירו אל גבול פבור אפכיא את גכרו לכת כלכתו אכל קצווי תכל יתן פ' ותמליכו אחיו אן חיל אפכיא גכר פ' אן פגם לכלכות.

גכרי שליט"א מגיע ע"י פמכירה אל פסמיך אפוזכד רחכד ע"י אומיאל. אכס אסיכד טכנית כל לפיכד פישו אכחרת כלשית פגליון איג פישו מקבלת תגבורת זכד אכל רק אטורנטו יל פמקבאים כקאיוולונג ועד ערים נוספות ולותים כצמא את כל ענייני פגליון.

כרצוני אספר עז לני מעלים שפחרתו כפיכרוני אפגכר פלא רחוק, שלת אכרק לעמדד אפני איגד אפרופאים כאן כטורנטו פוגיעו אפ כלורת איוב לפתינוק ייוולג אלא לום אפשרות חיים פיות לפאוח אלא איס, פפנון את פלאולד אפ אגלות גרככס אפרכ שליט"א אכר אכל אגלות כאום פתינוק כריזו וייוולג אלא אום ואלא פגם איותר אציון לטכן כק פיה, אק פרופאים אכל יכאו לוותר אכל שיחררו את פתינוק ארק חיפשו איגד לפאול פגם, כ"כ פתינוק ככר כן יותר אלנתיים מתפתח אלא לום כעיות, ואלא לום פגם.

זכור אי עגד לאגם לעכר ציטור ככית חואים אפורטס כיותר ותוק כבי פעולות פרופאים אפחלכים כיותר כעולם פסתככו פעניינמ ופאגם אכרי יום פפק אצמח אותם נעלתם אל פרכ כעכור יום אכר אפוסיל סם ותפיה או רפאולד אלימד, כיום אלחרת פוגיע כית פחואים אלפחפד לפם חייכים אפנות את פחואל אקום מתאים פיות גכית חואים אכל יכאו לעכור או פאול יפיה צמח אעולם, עכר יום נוסל וולתו אל פחואל אפחרת ככוקר אכית פחואים אעגוד את כעאלד נגם אפחגת שיוצטיו אוותו, וכיון לפתעככד כגרק אצולל אכית פחואים אפוגיע לפישו אכחרת ככמד גקות, ענוה אפ פאחות אינוק צריכד אכר כעלק אכולל עכשיו ארוחת כוקר, פטכירה פשילד, שמי כק וכק כעלי פאול צמח, ענוה פאחות כן, כק אמנם פיה, אכל ככוקר פאול פתעורר וכקל אכולל פאול עגיון מתקלד אנוכ אכול עירני ומכר.

יפ"ר לתככו אפמליק אפפילד את פגליון אנוכות את פרכים כגכר פ' מתוק כריזאות אפרווח.

אפרון כואמל, טורנטו

אידיגי פיקר פגד"צ מעגולו מכבי פרכים רכי יצחק שליט"א נעיות כמינוק נכח

פנה כתי"ר שליט"א זכבד כ"כ אפתחיל שנה פלשית אל פגליון פאגיר לככל עולם פתורה פ"כ "גכרי שליט"א,

אפנה כיוע איגד פלשית, עפ "סוג", זכד מרמז גמ אגליון "גכרי שליט"א, שיל כו "סוגות" נפאנים ככיוורי פתורה, ופאכות ופאיות "חיים", וכיוע לכל מי אעניין כגליון יקר זכד, יל או ענוה לכת אמיתי, ומעון עס כמד אפורים נככדים כ"כ, ומתוקים אככל נונבת צופים,

יפאו רעושו לתככו עגד רכות כלנים אפגדיל תורה אפאגירה כאוות נפלכמ פטפורה ומרן לר פתורה ופיראול, כל רכ אלו אנוס אפ וכו' כל"ת רכי חיים קנכטקי שליט"א יאריק ימים עז ממלכתו ככריזאות ונחת כל טוב וכ"כ כל לכוע יל פפתעות יפות ונככות כגליון ללכס מתורת ופנפגות ומעליות ממרן פג"ר ח שליט"א ויפיה רצון לתמליכו כגרק עפ אלחרת כל ישראל אמן כן יפיה רצון

ככרכת כפנים כאפכד כעיתרת גמאול פכפן רכינכיל

אח"ס "גם אני אובק" ו"פרגס יוסל פחגל" עז פאונדמים.

ככד ידיגי פגד"צ מעגולו מכבד פרכים פמככד את כולן כאוורחות יולר ומציעני כגרק אמנוה, פרה"ג רכי יצחק גולבלטל שליט"א

כאולר שמועד טובד שמעתי שמעתי"ר שליט"א פותח כס"כ את פלשנ פלשית אפוזכאות פכטאון פנוגע אכל יודיעי בת דבין, גכרי שליט"א, נככרתי כעככדד ומעלד רכ מרכנו שליט"א לטורע רק אכחרונה, אפני כלכועיים,

אממד כתי"ת אילדים אחינוק איחוד, עורק "מסיכת חומל" אפאמידי כתי"ת א' עס קליי אמידד, נפלשו כלאלתו: אי אפולר אפאמיס חומר אימודי רכ עז פאילדים, וניתן אומדס שיר אודד כעז פפ, ניתן אומדס שיר פכולל את של מצוות תמידיות, או שיר פכולל את י"ג עיקרי פאמונה, או את כל שמות מסכתות פל"ס ולל סגרי פמשניות, אפ עזיו אומדס?

פצגתי פאלד מעניינת זכ קמידי רכנו מ"ר מרן שליט"א, כאמזעות ידיגי פטוב, נכד ונפאן כית רכנו פרה"ג רכי יעקב קנכטקי שליט"א, ופלשכ מרן שליט"א: "שילמדו אוותם את שמות מסכתות פל"ס".

— מאי משמע?

עיקר פעיקרים כחינוק פאילדים, כפי שלמענו רכות ממרן שליט"א, פאול פנחלת מתיקות ואפכת פתורה פקדולד, כלמשנימ כשיר וכמחר את כל שמות מסכתות פל"ס- זככים אפוב, אחול מתיקות.

י"ג עיקרי פאמונה פאול כסיס פיהודי פאמאין ולל מצוות תמידיות פאול חיוב אפנינו, כמכאור ככיאול"ל ריל סי"ג, אק אורל כל גכר וענו, וכפרט כגורניו אנו, פאול פנחלת אפכת ומתיקות פתורה, אחול ש"פכודי פ' ילרים משמחי אכ", אפרגיל שיון כמתיקותל אל תורה אפתעורר ככל נמי פאל כירזאת שמים, כאפכת פכורזא ית"ל, אלול ולשמח לכרוק אוקינון לכרזנון אככוד ודעזת לפענינו פגדול אכל פיעודינמ פאול אפתעז עז פ'.

נכמד אענו"ג סטוד מעולתו של פ"ככרי שליט"א, אינו מתכטא רק כעצמ פעולאת גכרי פתורה ופסקי פפאלכ ממרן רכינו פקדול שליט"א, אינו ספק לגם גכרים אולו פינם קיורין אענימ, שמעלמם גדולד אינו שיעור, אק זכדו אכל פכל.

כא "גכרי שליט"א ומצויה - כאמזעות קן קואומטו פמעתי"ר שליט"א וכככות פסייעטאו גלמייכו פאופאלד אל פגליון, תפוזתו ותפוזתו פרכד - אפגכיר אלאפי פקורזאים את טעם פכנקמ, את ניוחות יינו פמשכר אל רכנו שליט"א, מתיקות מעולתו ואישיותו פככירה.

פעכרת חן מתיקותו אל רכ רכנו, לר פתורה, גבול מרכן שמו, אינוה ככד אידיגי כיוי רק כעצמ פעולות חידולי פתורה ופסקי פפאלכ ופפוראול, פישו ככד בין פלשיון, בין פלורתו, כפכרד ובתחולד, כנועם חן וכנועם שיה, פ"ככרי שליט"א מטיב אפכיא כן כתינו ניוחות ענים אל קדולד, טפדה ורומחות מכשולו של רכנו שליט"א, רומחות זכ, פמגיעה אפיו ומפי כתינו של רכנו, לכל כולו תורה

וקבול, טרפה ובריות, עב רוח בקול, כפי לרואים כל בורשיו, מקבלי ותמיציו בתמיצות, מקבלי כטיי עכ ככל ג'ונות פ"ד זכרי
ל"ה".
כונן מתרגלים, אעיתים עב זמנות. כונן אופי אופי קוראים ומעינים, מידי לבוע, מניסם אגעת בקצות זרכי מרן ל"ט"א ואלכין כי כפי
אנות וליצבב בעבר רגלי פחמאים פאמיתיים, שומע עינין ועמול ופתייע, אגעת שאין און ליר רק פתורה פנצות, אלא שום פניות
ועיסוקים אחרים, כריחוק מוחלט מכל פכיל פעופ"ז, מזוחיו ועניניו. כתי א"ל אכבו.
אך למותר אפאריק בככ לרכיני ל"ט"א זככ אפמיצ את פנפגת פבור כולו עז אגני אמת ויולר. א"טז בקרבני אמנפ יוקבת כחכמי
פבור ומפגייו אלא פשרות וסייגים, אפמיצ בת עז תילפ ככל עז, אלא משוא פנים, כנחצות וכאמת יוקבת, נצאת מלככ פיותו תל
תלפיות לפכל פונקס אזיו ככל זכר וענין, ככל מקצועות פתורה, פלככ ופוראפ, עצה, כרככ ותוליה, ועז פיו ילקו פעצרים, ונככ
מעכת"ר לפיות קריינפו זאגרתאו לתורת רכני ל"ט"א, ועז ככ כונן חכים או פכרת פטוב אפין ליצור.
נככ מע"כ ל"ט"א אפמליק ואלעכיר את פלימוז ועס את פ"ליחת תמיציו חכמים זרככ אימוז", עצות ופזרכות, מעליס פארוממים
את כונן אפסגות, ויר"ל ויראת הטס, ונככ רכני פקדוש ל"ט"א אלפז כריאות איתנפ, עז ינכון כליככ, עב כיאות ג"ז כמפורה,
עז ככל.

כיצות
למול כרוק עני

כס"ג
לכוע אסדר ועלו אי מקבל ולכתי בתוכס' תלע"ח
לככז זיצ נפלי פיקר פרפ"ג ינחק גולבלטו ל"ט"א מו"ל פגאין פנפלא ופחלוב "זכרי ל"ה" מתורתו אל פגאון פאזיר לר
פתורה מרן פרפ"ג רכי חיים קניבסקי ל"ט"א לום וכרככ וכו"ס!
אחזלכתפ"ט כנפוב וכיסופ כאפככ רככ!
מנל טוב לככז פלנפ פלילית אפוצאת פעאון פמיחוד ופנפלא "זכרי ל"ה" למכיו און מעכרי תורתו אל פגאון פאזיר לר פתורה
מרן רכי חיים קניבסקי ל"ט"א מידי לבוע כלכוע זכרים נפאאים ופלכככ אל תורה אמיתית, פלכות כיאורים עז תפורה פקדוש
וסיפורי מופת מכח פתורה של עבוליי ירשאל.
מנל רעיון נלככ אפכיו מתורתו אל פגאון מידי לבוע מסוגרים עז סבר פפרליות וענין בימא מנל עאון מלמח ומלפכ את פנפלות
אעכבת פכורא יתכרק למו, וככר יצשו כמפ וכמפ קונטרסים יקרים וספרים חלובים מתוק עאון עב נככ זכר עצום.
זי פפנצמנות אפזות אכתי"ר עז כל טרחו ועמול בעריכת ופוצאת עאון חלוב עב מופלז ככל פעאום כולו ורכים למחים ממנן כמים קרים
עז פנפל.
און מנל מופים אכתי"ר טעורח מידי חג אפכניס את למותינו וכרככ אפני לר פתורה ל"ט"א, ונכ מנל מלמח אותנו את אולו לרחוקים
מרחק פיני אק פעאון פיקר מקרב את איכנל אצביק.
תכורכו ככל פכרכות ותככו עז ועז אפגזיל תורה ואלפזירר ופוציו אאורה עז פרככ חיבולים יקרים מתורתו אל מרן
ל"ט"א.

ככרכת פתורה ומוציא יגזיל תורה ויאזיר
רן יוסף חיים מסעוד אכיהציראו ס"ט מו"ל גאין מרי"ח נחוח עפול

לככז פרפ"ג ר' ינחק גולבלטו ל"ט"א
מידי לבוע כלכוע, פעאין זכרי ל"ה מגלפ אפני ציכור פכני תורה פנמצכו כגלות זרפת, ככל, ובלטראסכורג כפרט, אופקים
חזלים ועאום חזל, של זיצת כל פתורה כולפ מנל אצול מרן ל"ט"א, מלככ פתועלות שיש אציכור כאן כגילוי פאסורת פחיה של עבוליי
ירשאל מרנן פחנן אול ופסטויפזער ופגריש"כ ורכני ל"ט"א כעצמו, ומרן פגראוי"ל עצי"ל, וכככות פעאין אנו מקבאים כאן כעיר מעט
מפאווירר פמיחצת פלורת כרחוב רלכ"ס ככית רכני וכככ"כ אברמן.
א.ו. לטראסכורג, זרפת

לום רכי ינחק!!!

כ"פ, יש אי תועות גבולפ!!! כל לבוע אנו מצפפ אקראו את פעאין חסבי פ', פראש כולל כאן אצותי פרכ עככ ל"ט"א כל לבוע לטול
מתי יעז פעאין ככי לאפפסיס עכורו.
וסיפר אי א' מעלפ כילב קטן לעזיו כראשו של פמחלפ ר"ל ופכיו פילב אר' חיים ל"ט"א ושלל את פילב מפ רוצכ לפיות כחיים ואמר
לרוצכ לפיות כרכני ונתן או רכני לתות מפין ואחר מכן עשו כביקי סי. טי, ויצא פכל נקי כ"פ. וראש פכולל פרכ עככ ל"ט"א פיה
כוככ כלסיפר את פמעלפ אתמיציו.
כ"פ עז ועז תועות קכתי מפעאין, כמפ פנפגת פיו אמעלפ כלכילי ופעאין כ"פ מלנפ כ"פ את חיי ויש אי חימק גבול לפיות
כמחיצת רכני.

ישר כח ככל זכי
ירמיפו סולטאן כונן כראנזל, ניו ג'רזי

עלי הדף

כפי שפוסק כאן כך מתנהגים עמו מן השמים

ע"ז כ"ח ב' רב יהודה שרא למיכחל עינא בשבת אמר להו רב שמואל בר יהודה מאן ציית ליהודה מחיל שבי לסוף חש בעיניה שלח ליה שרי או אסיר שלח ליה לכ"ע שרי לדידך אסיר פרש"י שאתה אסרת וערערת על דברי, ותמהו המפרשים והלא ר"י שמתיר הוא משום פיקול"נ וא"כ היאך א"ל לדידך אסיר והלא פיקול"נ דוחה שבת, אמנם הבי' בזה הוא דמאחר שהוא פסק שאין סכנת נפשות בעין שמרדה א"כ בנוגע אליו כך יתנהגו עמו מן השמים שאצלו לא יהא זה סכנת נפשות ובאמת לא יסתכן מזה, וכע"ז מצינו בשבת ק"ל א' במקומו של ר"א היו כורתין עצים לעשות פחמין לעשות ברזל בשבת וא"ר יצחק עיר א' היתה בא"י שהיו עושין כר"א והיו מתים בזמנן ולא עוד אלא שפ"א גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל על המילה ועל אותה העיר לא גזרה, הרי שמן השמים מתנהגים לגבי כל מקום כפי שנפסקה שם ההל', ובזה יבו' הא דאי' בר"ה ט"ז א' בד' פרקים העולם נידון בפסח על התבואה כו' והק' התוס' מהא דברכות י"ח ב' מעשה בחסיד א' שהקניטנו אשתו בער"ה והלך ולן בביתה"ק ושמע כו' הרי דבר"ה נידונין על התבואה ותי' בתי' השני דההיא ברייתא אתיא כרבי יהודה דהכל נידונין בר"ה וגז"ד שלהם נחתם כאו"א בזמנו ולכא' עדין יקשה על רבי יוסי דס"ל אדם נידון בכל יום ואילו במעשה בחסיד מבו' דבר"ה נידון על כל השנה ואמר אאמו"ר זללה"ה דכונת התוס' דאותו חסיד הוא אזיל בשי' רבי יהודה וכיון שכן מתנהגים בשמים כלפיו כשי' זו וכו"ל. והנה מן החזו"א הי' נוהג להתפלל ערבית מ' מינוט אחר השקיעה ובמוצ"ש הי' מאחר עד מ"ה מינוט משום תוס' שבת וגם כדי שיתאחרו הרשעים לחזור לגיהנם ופ"א שאלו הגר"מ גרינמן שליט"א דהטעם שיתאחרו הרשעים לחזור לגיהנם לא שייך גבי' מאחר ובלא"ה מן הגר"ז מבריסק הי' מחמיר להתפלל ערבית מאוחר יותר והשיב לו מרן זצ"ל להרב מבריסק יש את הרשעים שלו ולי יש את הרשעים שלי והבי' כנ"ל דעם כאו"א מתנהגים כלפיו בשמים כפי שנהג להל' בעוה"ז.

(טעמא דקרא לראש השנה עמו רל"ה)

עלי שי"ח

"דבר ה' בפיו - רוח הקודש גלויה"

נביא כאן עובדא כפי ששמענו מבעל המעשה, ידידנו מעסקני עיר התורה ב"ב הרב אליהו ארנד הגיע ביום ראשון השבוע עם יהודי לא צעיר לברכה, ועמו בנו ונכדו התינוק בן שנה שגם הוא היה זקוק לברכה, כשהוא אומר לרב ששבוע הבא יעשו לתינוק ניתוח קשה ושמו לברכה אור איצ"י. רבינו השיב הוא גוי הוא גוי ולא רצה לברך את התינוק.

אמרו לרבינו איצ"י זה כמו השם של אבא של רבי יהודה השיב הרב הוא גוי

בני הבית הבינו כי כוונתו לכבוד בו היה לכוון התינוק מאחר והיה על זה מילים באנגלית ואמרו לרבינו שהוא יהחליף את זה, אבל רבינו בשל' גוי, גוי. בצד לו, ביקש הסב ברכה רק עבורו, וכשיצא הוא אמר מיד: הנכד אינו מהול כי נולד עם בעיה רפואית ולא היה ניתן לערוך לו הברית, במהלך הניתוח הסובך שיעבור שבוע הבא ימולו אותו, ואז חזרו שוב לחדר הסבא והנכד (האב היה נסער ולא יכל לחזור), ואמר לרבינו שהתינוק יעבור ניתוח מסובך והרב אמר שהוא גוי, למעשה במהלך הניתוח המורכב ימולו אותו ועד היום לא יכלו למוול אותו בגלל בעיה רפואית וכי רוצים ברכה לבריאותו השלימה, רבינו השיב ברכה והצלחה (מולא) והשנים יצאו נרגשים.

לשם מצת מצוה

השנה לא יצא רבינו לטחון הימים של יד במקום הקבוע, עקב חולשתו, אבל חתנו הר"ר יהושע צביון שליט"א סידר שיביאו לו אל הבית מטחנת - יד קטנה, ועל גבי שולחן נקי ומצופה בנייר כשר לפסח, הכינו הימים קצירת יד לטחון, ורבינו שמח כמוצא שלל רב, וטחן בעמידה לשם מצת מצוה וטרח מעל לכוחותיו כמה דקות ארוכות

מעניין ציינן את שמחת המצוה של רבינו, שאמר לבני ביתו שהיו שם, שיטחנו גם הם 'מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה', והיה מרוצה שמתאמצים במצוה. לאחר מכן הודה לאלו שטרחו ועסקו בדבר.

על הפרשה

"על ארבעה עמודי שטים מצופים זהב" (כו, לב)

גבי פרוכת כתיב על ארבעה עמודי שטים מצופים זהב וגבי מסך כתיב (בפסוק ל"ז) חמשה עמודי שטים וצפית אותם זהב, ויל"פ על"פ המשנה בעדיות פ"ח שבהיכל בונים מבחוץ ובעזרות מבפנים שלא יכנסו בפנים שלא לצורך כדפירש"י במגילה י' א' [ואפשר שהק"ק כבר נתקדש בהעמדת הקרשים עי' זבחים ס' א'], ולכן גבי פרוכת היו מוכרחים לצפות את העמודים זהב לפני שהקימו את העמודים ותלו הפרוכת שאח"כ אסור ליכנס למקום הק"ק ולכן כתיב על עמודים מצופים אבל גבי מסך שמוטר ליכנס שם לצורך היו קודם מעמידין את העמודים ואח"כ וצפית אותם זהב שזה קל יותר. ואע"ג דשם הקפידו גם על ההיכל י"ל דהיינו מדרבנן אבל התורה לא הקפידה רק על הק"ק שגם הכה"ג אין נכנס לה אלא א' בשנה.

(טעמא דקרא)

משנכנס אדר מרבין בשמחה

אמרו בתענית דף כ"ט א' כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין בשמחה. והקשו לפני רבנו מה טעם לא הביא הרמב"ם והשו"ע דין זה דמרבין בשמחה, ולענין אב כתבו ברמב"ם פ"ה מתענית ה"ו ובשו"ע סימן תקנ"א דין זה דמעטין בשמחה, ותיירץ דכיון דליכא דין והלכה למעשה מחמת השמחה, אלא שהוא זמן ששמחים בו אבל אינו דין, ואמנם אמרו בתענית שם שהוא זמן טוב להצליח במשפט מכל מקום אין נ"מ לדינא להיות אז בשמחה, אבל בחודש אב איכא כמה למעשה כגון לגבי כיבוס וגיהוץ וממעטין בשמחה דכתבו אין הכונה למעט בשמחה כפשוטו אלא מיעוט שמחה לענין דינא (ועי' בחת"ס ח"א או"ח סי' ק"ס ד"ה יפה נתעורר). ומה שכתבו התוס' במגילה ה' ב' שלא יהיו ששים כלל גם שם משמע כוונתם לענין דינא שלא יעשו בו שמחה, אבל לא כפשוטו מיעוט שמחת הלב.

ורמז בתורה לזה שמרבין בשמחה בחודש אדר, כתב בטעמא דקרא פרשת מסעי: בפרשת חלוקת ארץ ישראל לגבולתיה (במדבר ל"ד ד) נאמר: ונסב לכם הגבול מנגב... ויצא חצר אדר ועבר עצמונה", ומלשון הפסוק ויצא חצר אדר וגו', רמז דבחודש אדר מתעצמת מזל ישראל.

ולענין מרבין בשמחה מתחילת החודש הקשו דהא הנס היה ב"ג אדר ומה טעם מרבין בשמחה כבר מתחילת החודש, אך הביאור בזה שכל ימי החודש הוא מזל רע שנהפך להם לשמחה ולא רק הימים עצמם שנעשה בהם הנס (ועי' כן בטעמא דקרא אסתר על הפסוק "החדש אשר נהפך להם לשמחה") כן שמענו מפי רבנו.

(שיח הפורים)

לקבלת הגליון ניתן לשלוח בקשה במייל: 0573145900@okmail.co.il או בפקס: 077-2092005

נשמח לקבל הערות והארות וכן עובדות ושו"ת מרבין

להנצחות ולתרומות: 053-3145900 כתובת: ר' יהודה הנשיא 52 בני-ברק